

Werkstraf

Terugblik op 12 jaar
werkstraf in uitvoering

Wat doet een
projectbeheerder?

in uitvoering

Terugblik op 12 jaar Werkstraf in Uitvoering

Voor deze laatste editie hebben we vier projectbeheerders gevraagd om terug te blikken op 12 jaar 'Werkstrafkrant'. Welke verhalen zijn hen bijgebleven? Voor welke werkstraf zouden ze zelf kiezen? En hoe heeft dit werk hun kijk op de werkstraf veranderd?

Wensley Grond

Projectbeheerder Regio Zuid

Welk project is jou de afgelopen jaren bijgebleven? En waarom?

Het opruimen van alle rotzooi die was meegenomen door de overstromingen van de Maas in Limburg. Hier hebben we Staatsbosbeheer en Natuurmonumenten wekenlang mee geholpen.

Welke werkgestrafte is jou de afgelopen jaren bijgebleven? En waarom?

Van de honderden cliënten zijn velen bijgebleven. Maar ik denk vooral aan de cliënten die door hun werkstraftraject een vrijwilligers- of betaald contract kregen bij één van onze externe werkstrafprojecten. Zo had ik een cliënt die in de schuldsanering zat, het

'Vaak plaatste ik hier cliënten uit een goed milieu. Een goede reality check.'

financieel altijd moeilijk had en door zijn plaatsing bij een kringloopwinkel kon aanblijven als betaalde kracht.

Welke werkstraf zou je zelf doen, stel je moest kiezen?

De Sociaal Maatschappelijke Opvang in Helmond. Meehelpen in de keuken, met schoonmaken en ook de 'andere kant van de medaille' zien: mensen die huis en haard kwijtgeraakt zijn. Vaak plaatste ik hier cliënten uit een goed milieu. Een goede reality check!

Welk beeld had je van werkstrafprojecten voordat je hier kwam werken? En welk beeld daarna?

Vooral vuilprikkers langs de wegen. Ik stond te kijken van de diversiteit aan interne en externe projecten die wij hebben.

TERUGBLIK

Lotte van der Berg

Projectbeheerder Regio Oost

Welk project is jou de afgelopen jaren bijgebleven? En waarom?

Insula Dei in Arnhem, een woonzorgcentrum voor ouderen. Daar is ooit de eerste werkstraf uitgevoerd.

Welke werkgestrafte is jou de afgelopen jaren bijgebleven? En waarom?

Een man die in driedelig pak kwam en zei dat hij met de helikopter moest kunnen landen. Hij bleek waanbeelden te hebben, maar dat pak heeft hij steeds gedragen in de groenvoorziening!

'Ik had een soft beeld van de werkstraffen, maar nu weet ik dat dit een kans is om deel te blijven nemen aan de maatschappij.'

Welk beeld had je van werkstrafprojecten voordat je hier kwam werken? En welk beeld daarna?

Ik had een soft beeld van de werkstraffen, maar nu weet ik dat dit een kans is om deel te blijven nemen aan de maatschappij.

TERUGBLIK

Bjorn van Overveld

Projectbeheerder Regio Zuid

Welk project is jou de afgelopen jaren bijgebleven? En waarom?

De Bende van het Strand op Schouwen-Duiveland in Zeeland. Dit project heb ik zelf geworven. We hebben veel gesprekken gevoerd met hen om ze klaar te stomen om project te worden. Het was namelijk eerst een eenmansproject zonder vaste werkplek. Die werkplek is namelijk het strand, waar je afval prikt. Uiteindelijk is het uitgegroeid tot een zeer gewaardeerd project met een warm hart voor duurzaamheid en leefbaarheid. Ook de samenwerking met een crematorium is me bijgebleven. Ik heb het altijd bijzonder gevonden dat we op een dergelijke plek werkgestraften inzetten.

Welke werkgestrafte is jou de afgelopen jaren bijgebleven? En waarom?

De twee werkgestraften die meewerkten aan een filmpje over de geweldige samenwerking

met een grote begraafplaats in Bergen op Zoom. Zij vertelden open over hun positieve ervaringen hier. Een van hen werd uiteindelijk vrijwilliger bij deze begraafplaats.

Welke werkstraf zou je zelf doen, stel je moest kiezen?

Het liefst zet ik me in voor een project dat het milieu, de leefbaarheid of dieren ten goede komt. Bijvoorbeeld de Bende van het Strand

'Ik heb het altijd bijzonder gevonden dat we op een dergelijke plek werkgestraften inzetten.'

of de Ezelopvang in Baarle-Nassau.

Welk beeld had je van werkstrafprojecten voordat je hier kwam werken? En welk beeld daarna?

Mijn beeld klopte wel met hoe het in het 'echt' is. Het buurthuis, de plantsoendienst, de spoelkeuken in het ziekenhuis.

De afgelopen jaren zijn daar veel sectoren en branches bijgekomen, zoals recycling en in- en ompakwerk. Feit blijft dat de werkstraf zo maatschappelijk nuttig mogelijk wordt uitgevoerd en dat vind ik een hele goede zaak. Dat moeten we blijven doen.

TERUGBLIK

Geertruud Dijkveld

Projectbeheerder Regio Flevoland & Utrecht

Welk project is jou de afgelopen jaren bijgebleven? En waarom?

Ooievaarsbuitenstation De Lokkerij Reestdal in Drenthe. Daar werden al werkgestraften ingezet, lang voordat ik projectbeheerder werd. Dit project zet zich om het uitsterven van ooievaars te voorkomen. Mede dankzij dit station is dat inmiddels gelukt. Het echtpaar dat dit runt, is inmiddels rond de 90. Ze willen al jaren stoppen, maar er is niemand die het Ooievaarsbuitenstation wil overnemen. In coronatijd stopte de samenwerking met dit project, vooral vanwege de gezondheid van de eigenaren. Maar het is een schitterende locatie en een mooi maatschappelijk doel.

Welke werkstraf zou je zelf doen, stel je moest kiezen?

Staatsbosbeheer op Terschelling! Afhankelijk van het aantal uur, neem ik dan direct vakantie op en regel ik een mooi verblijf daar, zodat ik het aangename met het nuttige kan verenigen. Laat mij maar buffelen in de buitenlucht!

'Mensen een tweede kans geven en zorgen dat ze op een mooie, nuttige manier hun werkstraf kunnen vervullen.'

Welk beeld had je van werkstrafprojecten voordat je hier kwam werken? En welk beeld daarna?

Ik had er eigenlijk helemaal geen beeld van. Ik kwam van het hbo en had nooit gedacht dat ik bij Reclassing Nederland terecht zou komen. Het enige beeld dat ik had was van 'schoffelende mensen'. Ik kon me destijds nog niet voorstellen dat instellingen met de reclassering wilden samenwerken. Wat zouden ze immers met werkgestraften moeten? Het mooie is dan ook dat ik nu merk dat projecten over het algemeen erg tevreden zijn over de samenwerking met de reclassering. Mensen een tweede kans geven en zorgen dat ze op een mooie, nuttige manier hun werkstraf kunnen vervullen. Mooi om te zien en mooi om voor te werken!

> KORT

‘Wat doet een projectbeheerder?’

Wat een projectbeheerder bij Reclassering Nederland doet, wist Feike tot anderhalf jaar geleden zelf ook niet. Ze werkte jarenlang in de evenementen- en schoonmaakbranche. Inmiddels weet ze wél wat een projectbeheerder doet: ervoor zorgen dat alles op rolletjes loopt binnen de regio. In haar geval: Gelderland en Overijssel.

Feike’s voornaamste taak is relatiebeheer: contact onderhouden met de projecten en nieuwe projecten vinden. Een baan waar ze met veel plezier voor op pad gaat: “Ik doe nu iets waar ik blij van word. Het idee dat je iets goeds doet voor de maatschappij geeft zoveel voldoening. Bovendien kom ik op de meest bijzondere plekken. Bij de dierenambulance bijvoorbeeld, of op een zorgboerderij. Mocht het ooit gebeuren dat ik zelf een taakstraf moet uitvoeren, dan zou ik zeker iets met dieren willen doen. Inmiddels weet ik namelijk ook dat werkgestraffen gewone mensen zijn. Voor ik begon had ik een ander beeld. Het zijn mensen zoals jij en ik die op bepaalde momenten pech hebben gehad of een verkeerde beslissing hebben genomen.”

‘Ik vind het bijzonder hoe we, met gesloten beurzen, elkaar zo helpen.’

Werken als projectbeheerder betekent veel onderweg zijn. Feike: “Dat maakt mijn werk ook zo leuk, het ene moment sta ik in een bejaardenhuis, het andere moment in een kringloopwinkel. Ik haal er veel voldoening uit als ik zie hoeveel toegevoegde waarde de werkgestraffen hebben voor de projecten waar we mee samen werken. Onlangs bouwde één van de werkgestraffen bijvoorbeeld een nieuwe vogelhok voor een dierenpension. Ik vind het bijzonder hoe we, met gesloten

beurzen, elkaar zo helpen. De projecten krijgen extra handen voor werk waar ze anders niet aan toekomen. En wij bieden een alternatief voor detentie, waarbij we kunnen werken aan gedragsverandering terwijl het leven van de werkgestrafte doorgaat.

Afscheid

Voor je ligt de laatste editie van Werkstraf in Uitvoering. Al sinds 2012 maakt Reclassering Nederland deze krant voor medewerkers bij alle projecten in Nederland waar werkgestraffen aan de slag gaan. Met trots kijk ik terug op twaalf jaar Werkstraf In Uitvoering. De redactie heeft jarenlang gezorgd voor drie mooie werkstrafkranten per jaar. Helaas hebben we moeten besluiten om te stoppen met de krant. De komende periode gaan we gebruiken om nieuwe communicatiekanalen te verkennen. Ik geloof in de kracht van verandering en de mogelijkheden die voor ons liggen. Bedankt aan alle trouwe lezers en een groot compliment naar de voltallige redactie voor de vele mooie jaargangen Werkstraf in Uitvoering!

Bas Oeijen, hoofdredacteur

> BIJZONDERE WERKSTRAF

‘Met een zuur gezicht duurt de dag lang’

Ruud Jasper moet op zijn gewicht letten sinds hij met werkgestrafden werkt. Elke werkgestrafte die de straf heeft afgerond, trakteert op iets lekkers. En dat niet alleen, ze gaan ook allemaal met een grote glimlach op hun gezicht naar huis. Best bijzonder, voor een plek waar meer wordt gehuild dan gelachen. Ruud werkt namelijk op Zorgvlied, een begraafplaats in Amsterdam.

Werken op zo'n plek vraagt ook iets van de werkgestrafden die worden geplaatst. Ruud: "Ik leg altijd uit dat het een plek is waar we ons respectvol moeten gedragen: niet schreeuwen en je rustig houden. Daar is altijd begrip voor en iedereen houdt zich daar ook aan. De mannen en vrouwen die hier hun werkstraf komen doen, voegen zich sowieso makkelijk. Het klinkt misschien gek, maar het voelt vaak alsof ze al heel lang bij ons werken. Dat is ook te danken aan het team. We hebben met elkaar afgesproken dat een

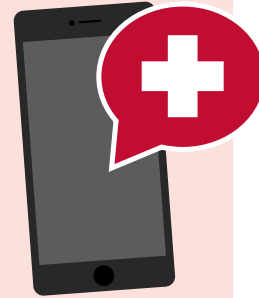
werkgestrafte gewoon een collega is en ook zo behandeld moet worden. En dat gebeurt ook. We schaften samen en iedereen is gelijk. Dat merk je aan de sfeer. Mensen zijn hier snel op hun gemak. Je moet er natuurlijk ook zelf iets van maken. Ik zeg altijd: met een zuur gezicht duurt de dag lang."

Toch moest Ruud in het begin soms nog wel even wennen aan hoe sommige werkgestrafden er uitzien. Ruud: "Ik heb veel over mezelf geleerd door de werkgestrafden. Ik merkte dat ik even moest wennen aan mensen die er anders uitzien dan ik. Daar had ik ook een mening over. Een jongen met veel gouden tanden bijvoorbeeld, die er nogal indrukwekkend uitzag. Dat is een jongen die ik op straat misschien uit de weg zou gaan. Al heel snel kwam ik erachter, dat het een ontzettend lieve jongen is, heel respectvol ook. Door met werkgestrafden te werken ben ik echt anders gaan denken en kijken naar mensen. Elk verhaal heeft twee kanten."

> OPROEP

Calamiteit of incident buiten kantooruren? Bel het calamiteitennummer!

Niet elke werkgestrafte gaat tijdens kantooruren aan de slag. Ook in weekenden en avonden wordt er gewerkt. Wat doe je als er op dat moment een calamiteit of incident plaatsvindt? Dan neem je contact op met het calamiteiten- en incidentennummer.

Elke regio heeft een eigen nummer. Je kunt bij dit nummer terecht voor bijvoorbeeld een melding over agressie of een valincident waarbij een werkgestrafte gewond raakt en naar het ziekenhuis moet. Acquisitie, relatie- en projectbeheerder Wensley Grond: "Het gaat dus niet om een ziekmelding of iemand die te laat komt. Het telefoonnummer is er voor serieuze incidenten en calamiteiten. Bij twijfel is het altijd beter om te bellen. We hebben liever dat je te veel belt dan te weinig. Als je belt, krijg je een medewerker aan de lijn die je advies geeft over de situatie en bepaalt of er meer actie nodig is.

Als het nodig is kan de medewerker direct melding maken van het incident.

Het calamiteiten- en incidentennummer is ook te vinden op het Werkstrafportaal. Daar wordt ook uitgelegd hoe de procedure verder verloopt.

De calamiteitennummers van de Werkstrafunit van Reclassering Nederland zijn:

Regio Noord-West:	06 – 31 972 661
Regio Zuid-West:	06 – 51 222 716
Regio Midden-Noord:	06 – 10 078 064
Regio Oost:	088 – 80 44 136
Regio Zuid:	088 – 80 41 555

Colofon

Werkstraf in uitvoering verschijnt drie keer per jaar in een oplage van 2.500 stuks | **Redactie** Reclassering Nederland | **Hoofredactie** Bas Oeijen, Media & Communicatie | **Tekst en eindredactie** Mediatie | **Vormgeving** Enof creatieve communicatie, enof.nl | **Fotografie** Frank Penders | **Drukwerk** Drukkerij Libertas Pascal | **Met dank aan** alle projecten en medewerkers die hebben meegewerkt aan deze editie.